

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 20 0 K 062677 24 Kžž
Sarajevo, 08.07.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Trećestepeno vijeće Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, sastavljeno od sudija Dugonjić mr Božidarke kao predsjednice vijeća, Begić Jasmine i Knežević Žane kao članova vijeća, uz sudjelovanje Perišić Jelene kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog M.F., zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 3. u vezi sa članom 332. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi braniteljice optuženog, izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Bihaću broj 20 0 K 062677 24 Kžk od 03.10.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 08.07.2025. godine, donijelo je sljedeću

P R E S U D U

Žalba braniteljice optuženog M.F. se odbija kao neosnovana i presuda Kantonalnog suda u Bihaću broj 20 0 K 062677 24 Kžk od 03.10.2024. godine, potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Cazinu broj 20 0 K 062677 19 K od 07.02.2023. godine, optuženi M.F. je na temelju člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP FBiH) oslobođen od optužbe da je učinio krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 3. u vezi sa članom 332. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH). Na temelju člana 212. stav 4. ZKP FBiH, oštećene N.E.i K. Š. su upućene da imovinskopравни zahtjev ostvaruju u parnici, dok je na temelju člana 203. stav 1. ZKP FBiH odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Odlučujući u žalbenom postupku, Kantonalni sud u Bihaću je rješenjem broj 20 0 K 062677 23 Kž od 22.09.2023. godine djelimično uvažio žalbu kantonalnog tužitelja iz Bihaća, ukinuo presudu Općinskog suda u Cazinu broj 20 0 K 062677 19 K od 07.02.2023. godine i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom suđenju, nakon okončanja glavnog pretresa, Općinski sud u Cazinu je presudom broj 20 0 K 062677 23 K 2 od 01.12.2023. godine, temeljem odredbe člana 299. tačka c) ZKP FBiH optuženog M.F. oslobodio od optužbe za predmetno krivično djelo. Istom

presudom, na temelju člana 212. stav 4. ZKP FBiH oštećene N.E. i K.Š. su upućene da imovinskopravni zahtjev ostvaruju u parnici, dok je na temelju člana 203. stav 1. ZKP FBiH, odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Kantonalni sud u Bihaću je rješenjem broj 20 0 K 062677 24 Kž 2 od 11.06.2024. godine uvažio žalbu kantonalne tužiteljice iz Bihaća, ukinuo presudu Općinskog suda u Cazinu broj 20 0 K 062677 23 K 2 od 01.12.2023. godine i odredio održavanje pretresa pred tim sudom.

Nakon okončanja pretresa pred Kantonalnim sudom u Bihaću, kao drugostepenim sudom, taj sud je donio pobijanu presudu broj 20 0 K 062677 24 Kžk od 03.10.2024. godine, kojom je optuženog M.F. oglasio krivim zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 3. u vezi sa članom 332. stav 3. KZ FBiH, za koje mu je, primjenom odredbi čl. 59. i 62. KZ FBiH izrekao uvjetnu osudu, kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, koja se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine od pravomoćnosti presude ne učini novo krivično djelo. Istom presudom, temeljem člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećene N.E. i K.Š. su sa imovinskopravnim zahtjevom upućene na parnični postupak, a primjenom odredbi člana 202. st. 1. i 3. ZKP FBiH, optuženi je obavezan na naknadu troškova krivičnog postupka u iznosu od 606,07 KM i paušala sudu u iznosu od 200,00 KM u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

Protiv drugostepene presude Kantonalnog suda u Bihaću broj 20 0 K 062677 24 Kžk od 03.10.2024. godine, žalbu je izjavila braniteljica optuženog M.F., advokat Bogdanović Jelena iz Banja Luke (u daljem tekstu: braniteljica), zbog bitne povrede odredba krivičnog postupka i zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se uvažavanjem žalbe, drugostepena presuda preinači i njen branjenik oslobodi od optužbe za predmetno krivično djelo.

Federalni tužitelj je podneskom broj T01 0 KTŽKŽ 0032841 24 od 11.12.2024. godine predložio da se žalba braniteljice optuženog odbije kao neosnovana.

Obzirom da u žalbi nije stavljen prijedlog da se braniteljica, odnosno optuženi obavijeste o sjednici vijeća, održana je nejavna sjednica vijeća ovog suda u smislu člana 319. stav 8. ZKP FBiH.

Trećestepeno vijeće ovog suda je ispitalo pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda braniteljice i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. ZKP FBiH, da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, pa je odlučilo kao u izreci, iz sljedećih razloga:

Iako je u uvodnom dijelu žalbe braniteljice navedeno da se drugostepena presuda osporava i zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH i „stav 2. u vezi sa članom 311. tačka a) ZKP FBiH“ u žalbi je izostalo obrazloženje navedenog žalbenog osnova, a kako ovaj žalbeni sud u smislu člana 321. ZKP FBiH na postojanje bitnih povreda odredaba krivičnog postupka ne pazi po službenoj dužnosti, onda nije bio u prilici ni ispitati da li su one učinjene u pobijanoj presudi.

Osporavajući pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u pobijanoj presudi, braniteljica u žalbi najprije ističe da nije jasno „odakle tužilaštvo pronalazi podatke da je optuženi u lijevom zavoju i nizbrdici prešao u suprotnu traku, kad i sam vještak tužilaštva navodi da je

prije 700 metara od mjesta nezgode znak ograničenja brzine i blagi pad“. S tim u vezi prigovara, da je put na mjestu nezgode na ravnom terenu, da je to vidljivo i na fotografijama, pa da nije tačno da je optuženi prešao u suprotnu traku u lijevom zavoju, niti na tom mjestu postoji nizbrdica, niti je dužina puta od mjesta nezgode do blagog zavoja 40 metara.

Ovi žalbeni navodi ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude.

Prije svega, valja istaći da iz izreke pobijane presude slijedi da je optuženi oglašen krivim što je upravljajući teretnim motornim vozilom marke “MAN TGA” sa priključnim vozilom, postupio suprotno odredbama čl. 43. stav 1. i 39. stav 1. i 2. Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u BiH, krećući se brzinom od oko 50 km/h koja brzina nije bila prilagođena uvjetima puta, smanjenoj vidljivosti usljed noćnih uvjeta vožnje, vremenskim uvjetima usljed susnježice i snijegom pokrivenog mokrog kolovoza, svjestan da time može dovesti u opasnost život ljudi, olako držeći da takva posljedica neće nastupiti, pa je usljed navedenog propusta u lijevom blagom zavoju koji se spuštao u nizbrdici teretnim motornim vozilom prešao na suprotnu lijevu stranu kolovoza gledano u pravcu vlastitog kretanja, dok se istovremeno iz suprotnog pravca kretalo motorno vozilo marke WV Polo, kojim je pravilno svojom desnom stranom kolovoza upravljala K.Š., to je unatoč poduzetom kočenju iste i pokušaju skretanja ka lijevoj kolovoznoj traci u cilju izbjegavanja sudara na lijevoj saobraćajnoj traci gledano u pravcu kretanja optuženog, došlo do udara prednje strane teretnog vozila kojim je isti upravljao u prednju stranu motornog vozila “VW Polo” usljed čega je saputnik u motornom vozilu “VW Polo” oštećena N.E. zadobila tešku tjelesnu povredu opisanu u izreci presude i povrede desne potkoljenice.

Dakle, optuženi je oglašen krivim što je upravljao teretnim motornim vozilom sa prikolicom brzinom koja nije neprilagođena noćnim uvjetima vožnje i vremenskim uvjetima (usljed susnježice i snijegom pokrivenog mokrog kolovoza), a ne zbog toga što brzinu nije prilagodio nizbrdici, pa dakle, ta okolnost nije od odlučnog značaja. Također, optuženi je oglašen krivim i zbog toga što je na mjestu nezgode teretnim vozilom prešao na lijevu kolovoznu traku namijenjenu za kretanje vozila iz suprotnog smjera, zbog čega je došlo kontakta sa putničkim motornim vozilom koje se kretalo pravilno svojom desnom stranom iz suprotnog smjera, usljed čega je jedna osoba (saputnik u tom vozilu) zadobila tešku tjelesnu povredu. Iako okolnost da li je prije mjesta nezgode postojala nizbrdica nije od odlučnog značaja, nego neprilagođena brzina noćnim uvjetima vožnje i vremenskim uvjetima (susnježici i snijegom pokrivenom kolovozu), neprihvatljivi su žalbeni navodi da ni vještak optužbe nije potvrdio postojanje nizbrdice, jer je vještak saobraćajne struke Hadžić Anel u svom nalazu i mišljenju (strana 5.) i na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, naveo da je izlaskom na lice mjesta saobraćajne nezgode uočio da se radi o dionici koja je većinom u pravcu, međutim izlazeći iz jednog lijevoj zavoja, na dužini od 40 m desila se saobraćajna nezgoda, gledajući iz smjera kretanja teretnog motornog vozila, ta dionica je bila u blagom padu, kada je teretno vozilo usljed neprilagođene brzine prednjim dijelom teretnog vozila, te dijelom prikolice prešlo na lijevu kolovoznu traku. Dakle, i sam vještak je potvrdio da je kolovoz prije mjesta nesreće, gledajući u smjeru kretanja teretnog vozila, bio u blagom padu, što znači da je bio u nizbrdici, te da se nezgoda dogodila pri izlasku teretnog motornog vozila iz lijevog zavoja na dužini od 40 metara, pa nije osnovan žalbeni navod braniteljice da nije jasno odakle tužitelju podatak da je optuženi u lijevom zavoju i nizbrdici prešao u suprotnu traku, jer ti podaci proizilaze iz nalaza i mišljenja navedenog vještaka, kojeg je sud prihvatio, dajući razloge za taj svoj stav, koji razlozi se žalbom uopće ne osporavaju. Stoga se suprotni žalbeni navodi braniteljice nisu mogli uvažiti.

Pravilnost pobijane presude nije dovedena u pitanje ni daljim žalbenim navodima braniteljice kojima u žalbi vrši selektivnu ocjenu provedenih dokaza i iznosi zaključke koji nemaju uporišta u provednim dokazima, ne baveći se razlozima koje je u tom pravcu dao drugostepeni sud. U tom smislu, ni braniteljica žalbom ne spori utvrđenje drugostepenog suda da je do nesreće, odnosno do kontakta teretnog motornog vozila kojim je upravljao optuženi i putničkog motornog vozila „Polo“ koje se kretalo iz suprotnog smjera, došlo na lijevoj kolovoznoj traci, posmatrano iz pravca kretanja teretnog motornog vozila, jer takvo utvrđenje ne samo da proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka Hadžić Anela, nego i iz svih drugih, kako objektivnih dokaza (zapisnika o uviđaju, fotodokumentacije i crteža lica mjesta), tako i iz iskaza ispitanih svjedoka K.Š. i N.E. koje su se nalazile u vozilu „Polo“, te očevica predmetnog događaja, svjedoka V.Dž.. Žalbeni stav braniteljice da je optuženi teretnim vozilom prešao na lijevu kolovoznu traku, kako bi izbjegao kontakt sa vozilom „Polo“ koje je prešlo na njegovu kolovoznu traku, nema uporišta u provedenim dokazima, osim u iskazu optuženog, kojeg sud nije prihvatio, dajući za to jasne i prihvatljive razloge (strana 11. pasus drugi pobijane presude), a ni ti razlozi se žalbom ne osporavaju. Također je sud dao razloge zašto ne prihvata nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke Rađenović Duška, angažovanog na prijedlog odbrane (strane 12. i 13. pobijane presude), u dijelu u kojem zaključuje da je opasna situacija nastala kao posljedica propusta učinjenog od strane vozača vozila „Polo“ koji se usljed destabilizacije kretao lijevom trakom, čime je stvorena opasna i bliska prepreka na putanji kretanja teretnog motornog vozila, koji se kretao u granicama dozvoljene brzine i sve do pojave opasne situacije kretao se svojom desnom trakom. Datim razlozima u tom pravcu, braniteljica se u žalbi uopće ne bavi, niti ih osporava, pa se neosnovano braniteljica u žalbi poziva na nalaz navedenog vještaka da je predmetnu saobraćajnu nesreću uzrokovalo nepropisno kretanje vozila „Polo“, koje se neposredno prije nesreće kretalo svojom lijevom kolovoznom trakom, zbog čega je optuženi, u cilju izbjegavanja tog vozila, prešao na lijevu kolovoznu traku. Po ocjeni ovog suda, drugostepeni sud je pravilno ocijenio provedene dokaze u smislu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, cijeneći ih kako pojedinačno, tako i u međusobnoj vezi jednih sa drugima i na osnovu takve ocjene pravilno zaključio da je optuženi učinio krivično djelo na način opisan u izreci drugostepene presude, pa se suprotni žalbeni navodi braniteljice nisu mogli uvažiti. Iz tih razloga, pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u pobijanoj presudi žalbom braniteljice nije dovedena u pitanje.

Iako se žalbom braniteljice optuženog pobijana presuda ne osporava u odnosu na izrečenu krivičnopravnu sankciju optuženom, ovaj sud je, imajući u vidu prošireno djelovanje žalbe u smislu odredbe člana 322. ZKP FBiH (koja propisuje da žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili zbog povrede krivičnog zakona podnesena u korist optuženog u sebi sadrži i žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji), po službenoj dužnosti ispitao pobijanu presudu i u tom dijelu, te našao da je izrečena uvjetna osuda optuženom, kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno određeno da se ona neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine od pravomoćnosti presude ne učini novo krivično djelo, adekvatna krivična sankcija, kojom će se u cijelosti ostvariti svrha kažnjavanja predviđena u članu 42. KZ FBiH.

Slijedom svega navedenog, ovaj sud je temeljem člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbu braniteljice optuženog odbio kao neosnovanu i drugostepenu presudu potvrdio.

Zapisničar
Perišić Jelena,s.r.

Predsjednica vijeća
mr Božidarka Dugonjić,s.r.